

Hi ha un camí propi per part dels homes en el feminisme?

Escrit per Vicent Canet
dijous, 14 de gener de 2016 17:14

"Els grups d'homes partim de la necessitat de repensar-nos com a homes per a ser conseqüents amb l'ideal igualitari"

Jordi Cascales és membre del Grup d'Homes en Tropell, situat a València, també col·labora com a membre en el grup Homes Valencians per la Igualtat, és també educador Social i doctorant en Estudis de gènere i polítiques d'igualtat de la Universitat de València. Cascales ens explica en aquesta entrevista el seu camí com a activista cap al feminisme i la igualtat. En primer lloc es va replantejar les exigències que "el fet de posseir un cos masculí" generaven i analitzava críticament les vivències de desigualtat en ambients polititzats com "escoltar dir a companys de militància "que vinguen dones i així hi haurà homes" per després "a més, deixar les seues aportacions en segon pla". Tot açò li va portar preguntar-se com "on estan els homes o què estem fent els homes davant aquestes i moltes altres situacions" i afegeix, convençut, que "el feminisme em va ser donant moltes de les respostes que no entenia com a home".

Hi ha un camí propi per part dels homes en el feminisme?

Escrit per Vicent Canet
dijous, 14 de gener de 2016 17:14

Perquè els homes necessiten un canvi cap a la igualtat?

Quan un amic se suïcida probablement per la sensació de fracàs personal, per la pressió i les obligacions que li exigeix la societat hem d'adonar-nos que alguna cosa està passant. Quan un amic cau d'una bastida per no posar-se el casc i l'arnés. Quan t'assabentes que un amic teu està denunciat per colpejar a algú per gelosia o per colpejar a la seua parella. Quan tens amics que moren en accidents de trànsit o queden incapacitats per reptar al perill. Quan tens amics els quals a uns els veus entrar a la presó i a uns altres els veus anar degradant-se a poc a poc pels excessos de les drogues i l'alcohol, et preguntes què ens està passant?

L'única resposta a la qual arribe és que els homes necessiten, necessitem, un canvi. Un canvi que partisca de qüestionar on ens situa l'organització social, un canvi cap a la igualtat. La forma de construir-nos com a homes, allò que entenem per ser "homes de debò", ens situa davant un arquetip, un escenari social i unes funcions socials i laborals amb un alt percentatge de riscos, actituds violentes i contradiccions. La desigualtat que açò genera, no solament perjudica de forma desmesurada a les dones, que són les principals perjudicades, sinó que malgrat tenir una posició privilegiada, la gran majoria de formes de viure masculines són, no solament injustes, sinó insanes social, personal i psicològicament.

Hi ha un camí propi per part dels homes en el feminisme?

Escrit per Vicent Canet
dijous, 14 de gener de 2016 17:14

